

Міжнародні нормативно – правові акти з прав людини.

Окрім ухвалення в 1966 році двох широких пактів, які є частиною Міжнародного білля про права людини (а саме Міжнародного пакту про громадянські і політичні права та Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права), були прийняті й інші договори на міжнародному рівні. Як правило, вони відомі як документи з прав людини. Деякі з найбільш значущих:

- Конвенція про запобігання і покарання за злочини геноциду (СРСГ) (прийнятий 1948 і набув чинності в 1951 році);
- Конвенція про статус біженців (КСВ) (прийнята в 1951 році і вступила в силу в 1954 році);
- Конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації (КЛРД) (прийнятий в 1965 році і вступила в силу в 1969 році);
- Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (CEDAW) (набрав чинності в 1981 році);
- Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти катувань (КПП) (прийнятий в 1984 році і вступила в силу в 1987 році);
- Конвенція про права дитини (КПД) (прийнята в 1989 році і вступила в силу в 1990 році);
- Міжнародна конвенція про захист прав всіх трудящих - мігрантів і членів їх сімей (МКПТМ) (прийнятий в 1990 році і вступила в силу в 2003 році);
- Конвенція про права інвалідів (КПІ) (набрав чинності 3 травня 2008 року) ;
- Міжнародна конвенція про захист усіх осіб від насильницьких зникнень (прийнятий в 2006 році і вступила в силу в 2010 році).

Регіональні системи міжнародного права прав людини як доповнення національного та міжнародного права прав людини щодо захисту і заохочення прав людини в конкретних районах світу. Є три ключові регіональні договори з прав людини, які створили право прав людини на регіональному рівні:

- Африканська хартія прав людини і народів для Африки 1981 року створення, діюча з 1986 року;
- Американська конвенція з прав людини для країн Америки 1969, діюча з 1978 року;
- Європейська конвенція з прав людини для Європи 1950 року створення, вступила в силу в 1953 році.